

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.105/2014/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év február hó 04. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. szeptember 10. napján kihirdetett KB.I.23/2013/23. számú ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. szeptember 10. napján kihirdetett Kb.I.23./2013/23. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa/ alpontja szerint minősülő az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint 1 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző a hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés fele részének kitöltésével bocsátható feltételes szabadságra. Az I.r. vádlottal szemben 50.000,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, továbbá kötelezte 24.885,- forint bűnügyi költség megfizetésére. **II.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében, és 1 rb. a Btk.305.§ a) pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a II.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés fele részének kitöltésével bocsátható feltételes szabadságra. A II.r. vádlottat kötelezte 24.885,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott terhére súlyosítás végett, míg a II.r. vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott és védője szintén három napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést, eltérő minősítés megállapítása és enyhítés érdekében. A II.r. vádlott és védője szintén három nap gondolkodási időt tartottak fenn, de a törvényes határidőn belül nyilatkozatot nem tettek.

Így az elsőfokú bíróság ítélete a II.r. vádlott tekintetében 2014. szeptember 15. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokon eljáró katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes, írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást szabjon ki. Arra hivatkozott, hogy a kiszabott büntetés mértéke meg sem közelíti a középértéket, és az időmúlás sem jelentős, hiszen az az elévülési időhöz igazodik. Álláspontja szerint egy súlyos, korrupciós és egy hivatali bűncselekmény halmazata esetén a kiszabott és próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés súlytalan, nem alkalmas a generális prevenció elérésére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1009/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I.r. vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú fő- és ehhez igazodó mellékbüntetést szabjon ki, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az eredeti fellebbezését megváltoztatva az elsőfokú ítéletnek védelem tekintetében történő helybenhagyására tett indítványt. Ebben arra hivatkozott, hogy több mint 4 év eltelt a cselekmény elkövetése óta, védelemnek már régen megszűnt a szolgálati viszonya és beilleszkedett a civil életbe. A vesztegetésben érdekelt nő, aki ellen egyébként eljárás nem is indult ma már kettős állampolgár és szabadon lépheti át az ukrán-magyar határt. Az ügy II.r. vádlottja is igen hatékonyan védekezett, minden felelősséget az I.r. vádlottra hárított. A vesztegetésben érdekelt személy teljes büntetlensége, valamint a II.r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása mellett sérti az ítélet belső arányokat, ha az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó börtönbüntetés kerülne kiszabásra.

A katonai ügyész valamint az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.349.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján mellőzte a felülbírálatot a II.r. vádlott tekintetében figyelemmel arra, hogy az ő vonatkozásában az ítélet már jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács eljárása törvényességének vizsgálata során észlelte, hogy az elsőfokú ítélet tárgyát képező ügyet a Nyíregyházi Törvényszék küldte meg egyesítés végett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának, figyelemmel arra, hogy **I.r. vádlott** korábban a Hajdú Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. május 17. napján kelt és június 11. napján jogerőre emelkedett Kbk.I.14/2011/2. számú ítéletével szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta, tehát az ügyek egyesítésének lehetett helye. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. július 9-i, tehát az ügyben tartott első tárgyalási napon rendelkezett is az ügyek egyesítéséről, azonban a későbbiekben sem a próbára bocsátást nem szüntette meg, sem az ügyek elkülönítéséről nem határozott. A Legfelsőbb Bíróság a BH.2001.509. számú eseti döntésében kifejtette, hogy ha a próbára bocsátást kimondó határozat jogerőre emelkedése előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt a terhelttel szemben újabb büntetőeljárás indul, az ügyeket egyesíteni kell, de a korábbi próbára bocsátást kimondó végzés hatályon kívül helyezésével a cselekmények együttes elbírálására csak akkor van lehetőség, ha a határozat jogerőre emelkedésének időpontjában a próbaidő még nem telt el. Megállapítható, hogy a jelen ügyben a próbaidő 2013. június 11. napján eltelt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács mulasztását pótolva az ügyek elkülönítéséről rendelkezett. Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék katonai tanácsa az általa a tárgyaláson kihallgatott tanúk túlnyomó részét a - jegyzőkönyvből kitűnően - nem oktatta ki a személyi adatok zárt kezelésének lehetőségére, illetve értelemszerűen ezzel kapcsolatban nem is nyilatkoztatta őket. Megállapítható azonban az is, hogy ezzel olyan relatív eljárási szabálysértést követett el, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Azt mindkét tényállási pont tekintetében elismerte, hogy az érintett személyek útlevelének ellenőrzése elmaradhatott, azonban tagadta, hogy ezzel valamilyen előnyben kívánta volna részesíteni az adott személyt, illetve, hogy ezen magatartásáért pénzt fogadott volna el. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I.r. vádlott tagadásával szemben a II.r. vádlottnak a mind önmagára, mind az I.r. vádlottra terhelő vallomása, az ukrán állampolgár tanúknak az önmagukra nézve is terhelő vallomásai, a tárgyaláson kihallgatott további tanúk vallomása, és a rendelkezésre álló nagyszámú okirati bizonyíték, köztük a beszerzett híváslisták adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanácsa ítélete 5. oldalától a 8. oldal végéig értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállása alapjául. Az általa megvizsgált bizonyítékok értékelése ténylegesen megállapítható, hogy az I.r. vádlott tagadó vallomásán, védekezésén kívül az összes további lényeges bizonyíték őt terhelő tartalmú volt. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa által rögzített tényállás mindben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **I.r. vádlott** bűnösségét 1 rb. a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa/ alpont szerint minősülő az előnyért hivatali köteletségét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint 1 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében állapította meg. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 8. oldal utolsó és 9. oldal (1-4) bekezdéséig fejtette ki jogi álláspontját, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. Azt csupán annyiban egészíti ki, hogy az I.r. vádlott a Btk.459.§ (1) bekezdés k) pontja szerint minősül hivatalos személynek. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az elbírálás idején hatályon büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezései összességében kedvezőbbek a vádlottra nézve.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, amelyeket a másodfokú bíróság a bekövetkezett további időmúlással egészít ki. Az I.r. vádlott szolgálati viszonya, ezzel hivatalos személy minősége is megszűnt, az elkövetés óta több mint négy év eltelt, ezért a másodfokú bíróság már nem látta indokoltnak, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést súlyosítsa, illetve a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze. Nem kétséges, hogy a vádlott magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor őt lefokozásra is ítélte. A bekövetkezett jelentős időmúlásra figyelemmel az I.r. vádlott szemben a generalis prevenció szempontjai már kevésbé érvényesülnek, ezért az elsőfokú katonai tanács által kiszabott büntetések is megfelelően szolgálják a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb az I.r. vádlottra vonatkozó rendelkezései is törvényesek, ezért az ítéletet azokat a másodfokú bíróság, - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. február 04.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r. vádlott** tekintetében jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2015. február 04.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke